

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צה

עין משפט גרי מצוה

לחובת אשה. דאפילו נמזר בה על אחותה לא מיהא אשה עליוה
 מדאורייתא דקדשה לקמן הלכך בגוגר ט' : פוסק : ושכר איש אחותה :
 והלא דין הוא : שחאסר ולכך נחמר אחותה : מקום שבה על איסור קל.
 לקמן מוקים לה בראש איש ואחיו קרי לה איסור קל שאין האוסרה
 אוסרה כל ימיו שהרי היסור יש בגט : תורה אר

* רמב"ם א"ק
 ג' כ"ז

אחות אשה דבמזיד לא אסרה מדראיתא
 בשוגג לא גזרו בה רבנן. ומכלל דלא אסרה

שכיבת אחותה אוסרתה, שיכול והלא דין
 הוא ומה במקום שבה על איסור קל נאסר
 האוסר, מקום שבה על איסור המזיד אינו
 דין שנאסר האוסר אלא יהיה לא נחלק ביה
 שמאי ובית הלל בבא על חמותו שפוסל
 את אשתו על מה נחלקו בבא על אחות
 אשתו שב"ש אומרים פוסל זב"ה אומרים לא
 פוסל אלא יופי לא נחלקו ב"ש וב"ה איבא
 על אחות אשתו שלא פוסל את אשתו על
 מה נחלקו בבא על חמותו שב"ש אומרים
 פוסל זב"ה אומרים לא פוסל לפי שבתחלה
 הוא מותר בכל הנשים שבועות והיא מותרת
 בכל האנשים שבועות, קדשה, הוא אוסרה
 והיא אסרתה, מרובה איסור שאסרה מאיסור
 שאסרתה ויהיה אסרה בכל אנשי שבועות
 והיא לא אסרתה אלא בקרובותיה והלא דין
 הוא ומה הוא שאסרה בכל אנשים שבועות
 שנגזר באיסור לה אינה נאסרת במזיד לה,
 היא שלא אסרתה אלא בקרובותיה שנגזר
 באיסור לו אינו דין שלא נאסר (ה) ולבמזיד
 לו, וזה הדין לשוגג, למזיד מניין ת"ל אותה
 אחת ושכיבתה אוסרתה ואין שכיבת אחותה
 אוסרתה אמר רבי אמי אמר ריש לקיש מאי
 טעמא דרבי יהודה ידכתיב באש ישרפו
 אותו ואתהו' וכי כל הבית כשרפה, אם
 אינו ענין לשרפה תננה ענין לאיסור, אמר רב
 רבי יהודה, הוויא דעבד איסורא בחמתיה
 אי לא דאמר שמואל אין הלכה ברב יתודה אסרתה על איסורא דעולם :
 מאי איסור קל? אמר רב חסא מחויר גרושתו משנשאת בא עליה היא
 אסרה עליה והיא בא עליה אידך אסרה עליה נהיא, מה מחויר גרושתו
 משנשאת שכן נשמא הגוף (איסוריה כרום) ואיסוריה איסור עולם, אלא אמר
 יבמה, יבמה למאן אלימא דאורייתא ודבר המנוא * דאמר רב המנוא שומרת
 יבם שוינתה אסרה ליבמה קל ליבמה שכן נשמא הגוף ואיסוריה כרום אלא
 יבמה לאורייתא עבד בה מאמר היא אסרה עליה והיא בא עליה אידך אסרה
 עליה דהיא אורייתא שבה עליה שני אפי' עבד בה נמי מאמר היא לא קשיא
 כר"ג דאמר * אין מאמר אחר מאמר אלא אפילו נתן לה גמ ואפילו הלץ לה
 אלא אמר רבי יוחנן קומה, סומה למאן אלימא לבעל בא עליה בעל אסרה
 עליה דבועל מאי אידך בא עליה אפילו נתן לה גמ ואפילו אמר * אין אני
 משקלא סומה לבעל, האי איסור קל הוא, איסור המזיד הוא דהיינו אשת איש
 אלא

תוספות ישנים

לפני מין להכי בני
 תולדות קל להיות מוזר
 דסד לאסור מוזר מוקד
 דלקמן ומה מקום שבה
 על איסור קל טו :

תוספות חד מקמאי

בעלה למה ואע"פ
 דליכא למיסרה הכא נידש
 זה והכא זה מ ע ח
 תורה צויתנו נפסנו
 והאסר עליו כעין אשה
 שהיה בעלה למה
 אשמש' מתי' ד לא
 אסרה על בעלה ואשתו
 מותרת לו דלא מצריך
 לה מתינה גם ליסור דלא
 כר"ע דלדריה בריא
 גם דהאיל ליתא שעת
 היתר בעל היבמה
 ולש [תו] א מה שלא
 כתבה הריב אלפי לסוד
 מסנה אשתנינו מותרת
 ואשתו אסרה לו ולא
 ללסוד מסנה דאשתו
 ל"ע אחימי מתי' ופסני
 שפסק הריב אלפי כר"ע
 דרצון לכתוב זה אבל
 נעלם למי הפסק כיון
 דאשת ניסו אסרה כיון
 דאשת נמי אסרה כר'
 ויזי דאמר כר' השל
 ע"י אהרין פוסל על
 ירי עצמו :

מבני

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

מבני

הגרות הב"ח
 (ב) על איש דין שלא
 יבסר כמותו כר' כר'ל
 ומיכת לו נמתק :
 (ג) רס"י דיה א"ל
 יבמה וכו' אשה על
 האסור וחסר האוסרה
 עניה (ג) ר"ה אלא חסלו
 ענין נט כלומר אלא
 סריך כתי חסלו נתן על
 נט או חסלו נתן על
 בעל המאמר דשודר ר"ג
 ע"פ נט אחר המאמר ר"ג
 מליטה אחר המאמר שם
 נכס זה המאמר וכל אחיו :

מבני

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

מבני

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

מבני

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

מבני

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

מקור דין אשה
 נפסלת דאין אשה
 זר י"ג אביבתו
 ע"מ אחרת
 מקרי נוסכין
 ע"י זון אמ
 אשה נפסלת

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל

האשה רבה פרק עשירי יבמות
 א"ל ק"ל